

derfor været nødvendigt at foreslaa Opretelsen af to Liniebataillonsrammer, der skal forestaa Uddannelsen af Landstormsbataillonerne. Uddannelsen af disse tænkes at foregaa i to Hold, et paa Sjælland og et for Jylland og Fyn. Mandskab af Landstormen, der ønsker at blive Befalingsmænd, skal naturligvis kunne overføres til Hærens andre Afdelinger. Derimod er det lige saa naturligt, at værnepligtige, der er tildelt Hærens andre Afdelinger, ikke kan bytte sig over til Landstormen med den kortere Uddannelse. Gennem de foreslaaede Udvidelser af Indkaldelserne gennem Forøgelsen med et Regiment her paa Sjælland vil man opnaa, at Mandskabet kommer til at aftjene sin Værnepligt i den Landsdel, hvor det hører hjemme. Af Podfolket vil der blive udskrevet 62 pCt. i Jylland og Fyn, 38 pCt. paa Sjælland. I Henhold til Befolkningmængden skulde Forholdet være 58 til 42; men denne lille Forskel paa 4 pCt. opvejes derved, at Udskrivningen til Kystartilleriet af Mobiliseringshensyn, overvejende maa finde Sted fra Sjælland.

Flertallet foreslaar Bornholms Væbning ophævet som særligt Korps, idet det vistnok af de fleste erkendes at være en forældet og neppe meget anvendelig Form for en Forsvarsorganisation. De bornholmske værnepligtige kommer til at dele Kaar med de værnepligtige fra det øvrige Land, og de vil blive indkaldt ved Øvelser og ved Mobilisering til deres Stamafdeling. Da man imidlertid maa være belavet paa, at Overførselen til Sjælland muligvis ikke kan finde Sted ved Mobilisering, foreslaar man en Ordning, hvorefter de bornholmske værnepligtige eventuelt kan anvendes til Forsvar af Øen. Udskrivningschefen for Bornholm skal, ligesom Tilfældet er nu, være en tidligere Linieofficer, Oberst eller Oberstløjtnant af Reserven, og tillige være Kommandant paa Øen. Til hans Raadighed skal staa 4 Kaptajner af Reserven samt 2 Officianter, de sidstnævnte til at føre Tilsyn med de Beholdninger, der oplægges paa Øen. Der vil paa Øen være at oplægge Beholdninger af Vaaben, Ammunition og anden Udrustning, der er tilstrækkelig til at udstyre den Styrke, som har Ophold derovre. I Tilfælde af

Angreb er det Meningen, at Kommandanten i Forening med de 4 Kaptajner leder Forsvaret af Øen. Fra Flaadestyrken vil der under alvorlige Forhold blive afsendt Skibe til Styrkelse af Forsvaret af Øen. Jeg haaber, at den Ordning, som her er skitseret, maa vinde Bifald ogsaa fra den Side af Øen, der har taget til Orde for at bevare særlige Forsvarsdispositioner for denne isolerede danske Landsdel.

Eet Punkt af Flertallets Forslag ved jeg vil blive hilst med Sympati, ogsaa af de ærede Medlemmer, der ikke maatte være Tilhængere af den foreslaaede Hæror- dning. Jeg tænker paa Udvidelsen af Militærmusikken. Tallet af Musikere ved hvert af Podfolkets 8 Linieregimenter foreslaas forøget fra 9 til 15. Udgiftsforøgelsen herved er beregnet til i alt 150 000 Kr. Vi har fra Flertallets Side dermed ønsket at raade Bod paa den Fejl, man i 1909 begik imod den musikelskende Befolkning, den Fejl, at man ødelagde Regimentsorkestrene. Der er i den store Befolkning en meget større Taknemmelighed overfor god Musik, end mange Rigsdagsmænd tror, og jeg tror, at baade blandt Befolkningen og blandt Soldaterne vil man være glad ved, at man nu igen faar ordentlige Orkestre. Det er Forudsætningen for Forslaget om denne Udvidelse, at Militærmusikken i Fremtiden i højere Grad end hidtil bliver anvendt til Gavn for Befolkningen og Soldaterne. Jeg har hørt og set den Anke blive gjort gældende, at det væsentlig er de højere Officerer, der har Glæde af Regimentsmusikken; Soldaterne derimod hører den forholdsvis sjældent, bliver der sagt. Overfor denne Paastand vil jeg pege paa, at forstaaende Officerer i mange Garnisoner har bidraget til at gøre Regimentsmusikken populær. Jeg kender en lille sjællandsk Garnison, hvor Regimentschefen har foranlediget, at Regimentsmusikken jævnlig giver Koncerter i Byens Arbejderkvarter og i Omegnens Landsbyer og meget hyppigt ogsaa under Hvil under Øvelserne. Saa vidt jeg ved, er dette opnaaet derved, at enkelte begunstigede Officerer for at glæde Egnens Befolkning og Soldaterne har givet Afkald paa den Nydelse, som Taffelmusikken er for dem; det fortjener de Aner-